

kunne afkræve Selskaberne yderligere Oplysninger, vedrørende deres Virksomhed. — Saafrømt Anmeldelse ikke indsendes rettidig, eller Indenrigsministeren meddeler Selskabet, at Anmeldelsen ikke er fyldestgørende, eller et Forlangende fra Ministeren om yderligere Oplysninger ikke efterkommes, skal Selskabet, forsaavidt det er i Virksomhed ved Lovens Ikrafttræden, være uberettiget til at afslutte ny Forsikring, og, for saa vidt det er et nyt Selskab, være uberettiget til at paabegynde sin Virksomhed. Bekendtgørelse herom skal da ske i Lovtidsende eller »Berl. Tid.« — Derhos foreskrives, at en skematisk Bearbejdelse af Anmeldelserne vil være at offentliggøre i Ministerialtidende.

Hovedbestemmelsen i det oprindelige Lovforslag — der ligesom Lovforslaget, som det endelig vedtoges, kun skulde have en midlertidig Karakter og hvis øvrige Bestemmelser i det væsentlige ere bevarede — var, at alle Selskaber, som ville drive Livsforsikringsvirksomhed, skulde stille et Depositum (oprindelig skulde Depositumet altid udgøre 100,000 Kr.; senere ændredes dette til: 100,000 Kr. af et Aktieselskab, 50,000 Kr. af et gensidigt Selskab). Folketingsudvalgets Flertal (Udvalget med Undtagelse af Neergaard, Ousen og Reventlow) nærede Betænkelighed ved denne Fordring om Depositum, navnlig af to Grunde: dels fordi Forslaget ved at opstille denne Fordring ikke er fyldestgørende, idet det ligesaa meget er den fornødne Aktuarindsigt hos et Selskabs Ledere som Kapital, det kommer an paa ved Spørgsmaalet om, hvorvidt et Selskab er sundt, dels fordi Fordringen om Depositumet kan blive „for streng for adskillige nybegyndende eller eksisterende Virksomheder af sund Natur“, og Flertallet har da ment, at man hellere bør gaa en helt anden Vej, den nemlig, at tvinge de forskellige Selskaber til at fremlægge det Grundlag, hvorpaa de arbejder. Mindretallet (de 3 andre Medlemmer) tror, at ved Flertallets Forslag „vil end ikke den begrænsede Nytte, som Landstingets Forslag tilsigter, kunne opnaas“, og kan derfor ikke tiltræde Flertallets Forslag men maa fastholde Principet i Landstingets Forslag, hvori Mindretallet dog kunde have ønsket at faa foretaget nogle Ændringer paa forskellige Punkter. Folketinget fulgte Flertallet med 51 St. mod 24. I Landstinget — hvor Forslaget, som det derefter kom til at foreligge, vakte nogen Modstand under Behandlingen — vedtoges Forslaget med 27 St. mod 13, efter at Landstinget først havde vedtaget en Række Forandringer deri vedrørende Enkeltheder, foreslaaede dels af P. G. C. Jensen, dels af Oct. Hansen.